

Zápis

z 15.mimořádného zasedání AS ČVUT
konaného dne 12.prosince 2005
ve velké zasedací místnosti R ČVUT

Přítomni : Doc. Petr Konvalinka (F1), Prof. Jiří Bíla (F2), Ing. Jiří Zápotocký (F2), Prof. Michael Valášek (F2), Petr Gardian (F2), Jan Zárybnický (F2), Doc. Jan Bílek (F3), Prof. Vladimír Haasz (F3), Prof. Václav Hlaváč (F3).Michal Bačovský (F3), Ing. Radek Dobiáš (F3), Prof. Pavel Fiala (F4), Mgr. Dušan Vopálka (F4), Václav Vrba (F4), Ing. Jaroslava Babánková (F5), Prof. Ladislav Lábus (F5), Ing. arch. Jan Paroubek (F5), Ing. Jan Kašpar (F7), Doc. RNDr. Zdeněk Kluíber, CSc., Ph.D. (F7), Mgr. Veronika Vymětalová (F7), Ing. Ivo Šimůnek (KÚ), Ing. Vokáč (KÚ), Ing. Carlos Granja (ÚTEF).

Omluveni z jednání : Doc. Alena Kohoutková (F1), Doc. Mária Jánešová (F6), Doc. Miroslav Svítek (F6)

Nepřítomni: Doc. Karel Kabele (F1), Milan Koláčný (F1), Marie Těhlová (F1), Ing. Josef Gerndt (F4), Jiří Král (F4), David Beke (F5), Zuzana Tůmová (F5), Doc. Petr Vysoký (F6), Ing. Bohumil Drápal (F6), Petr Krob (F6), David Kosina (F7), Michaela Lejsková (F7), Doc. Semrád (MÚVS), Ing. Novotný (KÚ).

Hosté: rektor prof. Witzany, prof. Havlíček, MUDr. Poušek, prof. Vlček, prof. Vejražka, prof. Zuna, ředitel SÚZ Ing. Zmrzlík, Mgr. Jiří Mrhal (CPV), Jan Nechyba (KOR).

Předseda AS ČVUT úvodem poblahopřál Michalu Bačovskému ke zvolení předsedou AS FEL, přivítal přítomné pozvané kandidáty na rektora a omluvil nepřítomného prof. Kučeru.

Po úvodním slovu předseda AS ČVUT zahájil mimořádné zasedání AS.

Na začátku diskuse vyjádřil doc. Bílek svůj názor na vlastnosti kandidáta na rektora:

- kandidát by měl být schopen komunikace jak uvnitř školy – kolegium a gremium, tak komunikace vnější mezi státními a jinými orgány a ČVUT – především důstojné zastoupení ČVUT v Konferenci rektorů, odpovídající postavení druhé největší vysoké školy,
- kandidát by měl být schopen rozdělit všechny úkoly školy mezi podřízené a sám provádět jen kontrolu,
- kandidát by měl mít vztah jak k pedagogické, tak k vědecko-výzkumné práci.

Manažerské schopnosti podle doc. Bílka spočívají právě ve schopnosti *rozděl a panuj*.

Prof. Hlaváč na úvod svého vystoupení vyslovil přání, aby diskuse byla co nejotevřenější.

Ve svém příspěvku si prof. Hlaváč položil otázku, v čem spočívá role rektora a shrnul ji do následujících bodů.

Role rektora:

- ukazovat cestu a vést k excelenci,
- sjednotit ČVUT,

- upevnit a zvýraznit pozici ČVUT jako vedoucí technické univerzity v ČR,
- vystupovat navenek jako silný reprezentant ČVUT,
- dát prostor fakultám, autonomnost, podporovat iniciativu a tvořivost,
- přizpůsobovat ČVUT měnícím se vnějším podmínkám,
- podporovat změnu struktury a vymanit ČVUT ze strnulosti.

Dále prof. Hlaváč vysvětlil, proč je podle něj důležité, aby kandidát na rektora měl vědecké výsledky a proč otázku na toto téma kandidátům při představování položil. Podle prof. Hlaváče musí ČVUT **směřovat k excelenci**, protože:

- pro technologickou univerzitu není jiná cesta než tvořivost na světové úrovni,
- jen excelentní části ČVUT v globalizovaném světě obstojí,
- rektor má vést, a proto musí rozumět tomu, co excellence je,
- sám by měl v minulosti odbornou excelenci prokázat, a to jak ve vědě, tak v manažerských schopnostech.

Prof. Hlaváč provedl **srovnání kandidátů** podle:

- otevřenosti, průhlednosti,
- osobního pohledu V. Hlaváče,
- objektivních kritérií i emocionálních pohledů,
- předchozích výsledků kandidátů.

Prof. Hlaváč stanovil pořadí v každém kritériu a použil princip agregace: součet pořadí, čím menší číslo, tím lepší.

Prof. Hlaváč stanovil šest kritérií srovnání:

- a. Kvalifikace, věk, způsobilost
- b. Tvořivost – výzkum
- c. Manažerská zkušenost a schopnost
- d. Schopnost vyjednávat, kontakty vně
- e. Zda by se mohl stát rektorem např. na TU Delft, ETH Zurich, TU Munchen? (Když ne rektorem, mohl by být alespoň profesorem na prestižní univerzitě?)
- f. Výsledky řízení na ČVUT
Pod čarou vlastní emocionální pohledy.

V jednotlivých kritériích se umístili kandidáti na rektora v následujícím pořadí:

Kvalifikace, věk, způsobilost – pořadí: prof. Vlček, prof. Kučera, prof. Zuna, prof. Havlíček,
prof. Vejražka, MUDr. Poušek

Tvořivost – výzkum – pořadí: prof. Kučera, prof. Vlček, prof. Havlíček, prof. Zuna,
prof. Vejražka, MUDr. Poušek

Manažerská zkušenost a schopnost – pořadí: prof. Kučera, prof. Zuna, prof. Havlíček,
prof. Vlček, prof. Vejražka, MUDr. Poušek

Vyjednávání, kontakty vně – pořadí: prof. Zuna, prof. Kučera, prof. Havlíček, prof. Vlček,
prof. Vejražka, MUDr. Poušek

Profesorem na prestižní univerzitě? - pořadí: prof. Kučera, prof. Vlček, prof. Zuna,
prof. Havlíček, prof. Vejražka, MUDr. Poušek

Výsledky řízení na ČVUT – pořadí: prof. Kučera, prof. Zuna, prof. Vlček, prof. Vejražka,
prof. Havlíček, MUDr. Poušek

Celkový číselný výsledek je následující:

:

	Pořad	celkem
Prof. Kučera:	1	8
Prof. Zuna	2	15
Prof. Vlček	3	16
Prof. Havlíček	4	22
Prof. Vejražka	5	29
MUDr. Poušek	6	36

V emocionálních pohledech prof. Hlaváč zhodnotil kandidáty v pořadí podle abecedy, vycházel z osobního pohledu a z různě podrobných znalostí kandidátů (v závorce jsou uvedeny osobní zkušenosti prof. Hlaváče s kandidáty):

Prof. Havlíček – poctivý, přímočarý pracant, trochu tvrdohlavý, velmi dobře zná chod ČVUT, trochu slabší ve vztazích k vnějšímu světu, celý odborný život se věnuje systematicky výzkumu a vývoji, jeho zvolení by byla pro ČVUT bezpečná volba; (znalosti z práce v komisi pro rozvoj a vědu - práce nezištná a s velkou znalostí).

Prof. Kučera – světová kapacita s odpovídajícími světovými kontakty, na FEL založil centrum aplikované kybernetiky, které sdružuje výzkum v této oblasti v celé republice a působí již druhé 5ti leté období (prof. Hlaváč v tomto centru pracuje, proto nemusí být jeho hodnocení v této oblasti nezávislé), v řízení používá spíš metodu pochvaly než bouchnutí do stolu, což nemusí být vždy nejlepší řídicí metoda. Např. v Japonsku se osvědčuje.

MUDr. Poušek – pracoval v ÚBMI, zasloužil se o zřízení fakulty biomedicínského inženýrství, ale prof. Hlaváče zklamala jeho prezentace 7.12. a nepovažuje ho za způsobilého pro rektorskou funkci, ale osobně s ním nikdy nepracoval.

Prof. Vejražka – odborník, nenapsal žádnou knihu, nejlepší publikace je v českém jazyce Slaboproudý obzor z roku 1990, má manažerskou zkušenost, ale zklamal prof. Hlaváče při prezentaci 7.12., kdy ostře kritizoval vedení, ačkoliv jako prorektor je jeho členem, (špatné zkušenosti ohledně požadovaného umístění loga ČVUT na budovu strojní fakulty na Karlově náměstí).

Prof. Vlček – má celistvý pohled, rozumí co je excelence, sám vědecky pracuje na evropské úrovni, je otevřený, přímočarý, je nejmladším kandidátem, (velmi flexibilní, výborná spolupráce).

Prof. Zuna – zkušený funkcionář, má výborné kontakty na české úrovni, plní dohody, jeho osobní vědecké výsledky jsou průměrné i na české poměry. Prof. Hlaváč ale není spokojen s tím, že se v průběhu své šestileté děkanské funkce mocensky opíral o neprogresivní část funkcionářů na FS, a ne o ty, které považuje prof. Hlaváč na strojní fakultě za progresivní, jako např. o prof. Jana Macka nebo prof. Valáška, FS je podle www prof. J. Macka v nedobrému stavu (nerozlišuje vizi od malých cílů)

Při subjektivním hodnocení proto prof. Hlaváč přesunul prof. Zunu za prof. Havlíčka, takže subjektivní pořadí bylo následující: prof. Kučera, prof. Vlček, prof. Havlíček, prof. Zuna, prof. Vejražka, MUDr. Poušek

Prof. Havlíček uvedl k vystoupení prof. Hlaváče, že prezentace měla snahu o objektivní přístup. Původní otázky prof. Hlaváče již tak za objektivní nepovažoval. Prof. Havlíček uvedl, že pro objektivní hodnocení vědeckých a pedagogických schopností kandidátů by měly být

přirozeně použity schválené materiály, tj. kvantifikovaná kritéria pro hodnocení profesorů a docentů. Prof. Hlaváč použil jen některé prvky, vypustil například otázku patentů, otázku realizovaných inženýrských děl. Z hlediska kandidáta na rektora má výhradu, že byla zcela vyloučena manažerská zkušenost v roli děkanů a proděkanů.

Prof. Haasz souhlasí s hodnocením prof. Hlaváče, ale pociťuje u dvou prvních kandidátů dvě věci trochu jinak. U prof. Kučery mu chybí hlubší zkušenosti s řízením pedagogického procesu od nejnižších ročníků. Co se týká rozhodnosti, domnívá se, že když je kandidát schopen naslouchat, analyzovat, rozhodovat se, potom musí rozhodnout a svůj názor prosazovat. Doporučoval by tedy vzít v úvahu zkušenosti z pedagogické oblasti a schopnost rozhodnout se. Z tohoto hlediska by podle jeho osobního názoru patřil prof. Havlíček spíše do horní špičky, protože si ho vždycky vážil už jako student.

Ing. Zápotocký uvedl, že z prezentace prof. Hlaváče vyplynulo, že nejméně čtyři kandidáti podle něj by byli způsobilí pro funkci rektora, a že by se tedy senát měl nad svou rolí zamyslet, zvláště ti, co v předchozí volbě kandidáta na rektora nevolili. Dále řekl, že v souvislosti s funkcí rektora se neustále objevuje slovo *manažer*. Ing. Zápotocký si myslí, že toto slovo není vnímáno v plné šíři, manažer je sice pracovník řídící z hlediska ekonomického, ale zde je především pracovník politický, měl by mít vazby, kontakty, měl by zajistit kontinuitu školy, neboť je volen na více let.

Na závěr svého vystoupení ing. Zápotocký vyjádřil názor, že dnešní prezentace by měla vést k tomu, aby znovu nenastala situace nezvolení kandidáta..

MUDr. Poušek poděkoval prof. Hlaváčovi za prezentaci a navrhl, aby prof. Hlaváč dal k dispozici ostatním senátorům odpovědi jednotlivých kandidátů na otázky, aby si mohli udělat vlastní subjektivní názor na příspěvky.

Prof. Hlaváč slíbil, že tak učiní ještě dnešní večer, dá na [www KRaV](http://www.KRaV).

Prof. Fiala se domnívá, že škola zatím nemůže platit mezi světovou špičku, ale úloha rektora je prezentovat navenek to nejlepší, co škola nabízí. Dále souhlasí s názorem děkana prof. Bittnara, že stojíme před opravnou zkouškou. Zamyslel se nad tím, zda některým senátorům vyhovuje demokracie, když v minulé volbě nehlasovali.

Prof. Bíla pokračoval ve svém vystoupení v duchu prezentace prof. Hlaváče a vyjádřil se ke kandidátům AS FS, kterými jsou prof. Zuna, prof. Havlíček a prof. Vlček:

Prof. Zuna dělal děkana i rektora, váží si jeho kontaktů, má spoustu energie a velmi dobrou orientaci a kontakty na politické scéně.

Prof. Havlíčka zná z práce komise pro rozvoj a vědu, spolupráce byla velmi dobrá, jako prorektor pro rozvoj pracoval dobře, má ambiciózní program. Je to člověk velice důsledný, má potřebné kontakty mimo ČVUT, i když nedosahují kontaktů prof. Zuny.

Prof. Vlček má velmi vyrovnaný vztah vně i uvnitř ČVUT, není konzervativní, má velké plány ve vztazích ČVUT a soukromého sektoru, pracuje dobře jako prorektor pro zahraniční vztahy.

Prof. Haasz podpořil ing. Zápotockého a uvedl, že z předchozích vystoupení senátorů vyplývá, že minimálně tři až čtyři kandidáti by byli schopni vést ČVUT. Apeloval na senátory, že při opakované volbě kandidáta by se již neměly objevit prázdné obálky. Zdůraznil, že druhé nezvolení rektora by bylo signálem pro řadu institucí, že něco není na

ČVUT v pořádku.

Prof. Lábus vyjádřil svůj názor na kandidáta – měl by reprezentovat, řídit, rozvíjet. Pro něho jako člena komise pro vědu a rozvoj je prvořadý rozvoj ČVUT, proto nechápe, že je uvažováno o kandidátovi, který říká, že není zapotřebí vznik nové fakulty Komerčního inženýrství.

Rektor prof. Witzany ocenil vše, co zatím bylo řečeno. Řekl, že je cítit snaha, aby ČVUT mělo v blízkém budoucnu významné postavení. Rektor zdůraznil, že o budoucnosti ČVUT ale bylo již rozhodnuto, neboť velkou měrou o budoucnosti školy rozhodují děkani.

Dále rektor uvedl, že ve společnosti všeobecně probíhá proces, kdy dosavadní model uzavřenosti, konzervativnosti univerzit není schopen vyhovět současným požadavkům. Vedle toho stojí model dynamické univerzity, kdy různé projekty pedagogické, vědecké, vzdělávací jdou napříč celou univerzitou, univerzita je otevřena směrem ven.

Tento konflikt je u ČVUT umocněn tím, že současné fakulty ztratily po r. 2000 právní subjektivitu, ale žijí setrvačností, delší než jinde. Že je uzavřenost neúnosná, svědčí fakt, že řada fakult má charakter víceoborový, fakulty si uvědomují potřebu širšího spektra, nutnost otevřenosti. Pro rektora prof. Witzany je otázka volby kandidáta na rektora i otázka volby, zda škola ustrne, případně se vrátí zpět nebo umožní, aby se škola rychleji přetransformovala do pružné, otevřené, moderní univerzity.

Prof. Zuna poděkoval za možnost zúčastnit se zasedání senátu a řekl, že si váží všech vystoupení a jejich otevřenosti. Na závěr vyjádřil prosbu, aby senát při opakované volbě zvolil kandidáta na rektora.

Prof. Hlaváč navrhl, aby po volbě rektora uvažoval senát o nové verzi volebního a jednacího řádu.

Doc. Bílek odpověděl, že má připravenou novou verzi volebního řádu v případě nezvolení kandidáta na rektora při opakované volbě. Pokud bude kandidát zvolen, je dostatek času zpracovat v novém kalendářním roce nový návrh volebního a jednacího řádu.

Prof. Valášek se řečnickou otázkou zeptal, jakou excelenci potřebujeme a zda ji umíme hodnotit:

- zda vědeckou – podle jeho kolegů v USA mají smysl publikace v časopise a ještě je otázka v jakém,
- nebo inženýrskou spojenou s patenty, prototypy, funkčními vzory, realizací v průmyslu.

Na příkladech ze zahraničí ukázal dvojí pohled na excelenci, kdy z jednoho hlediska by kandidát propadl, ale můžeme říci, že není excelentní?

Prof. Valášek na závěr zeptal, zda mluvíme o excelenci profesorů, vedoucích kateder, děkanů, nebo potřebujeme excelentního rektora? Je otázka, co vlastně ČVUT potřebuje. Podle názoru prof. Valáška ČVUT potřebuje jasný vnější obraz, sjednocení uvnitř, otevření prostoru uvnitř a důvěru. Z hlediska vlastností rektora můžeme excelenci chápat, že rektor je politik, komunikátor, vizionář, morální autorita s nutnou předchozí zkušeností, co to je věda, co to je výuka.

Prof. Bittnar řekl, že s excelencí se musí zacházet velmi opatrně. Výzkum, vzdělání, inovace, to musí vést k ekonomickému pokroku a současně i k vytváření pracovních míst.

Prof. Vejražka vyjádřil rovněž přání, aby senát zvolil kandidáta na rektora. Upozornil senátory, že na webových stránkách budou umístěny jeho publikace a že bude mít na svých stránkách otevřen chat.

Ing. Granja vznesl dotaz na prof. Hlaváče, zda vzal v úvahu morální integritu. Prof. Hlaváč uvedl, že tuto otázku zahrnul do subjektivního hodnocení a optal se na názor Ing. Granji.

Doc. Konvalinka nesouhlasí s termínem *opravná zkouška*, podle něj první volba byla teoretická část zkoušky, opakovaná volba je teď zkouška praktická, a byl by velmi rád, kdyby se tato zkouška povedla. Pohled pana prof. Hlaváče je zajímavý, ale domnívá se, že každý si může vytvořit vlastní pořadí kandidujících a rozhodnout se podle vlastního vědomí a svědomí. Podle jeho názoru by senát při praktické části zkoušky mohl navázat tam, kde se minule skončilo.

Rektor řekl, že byl velmi překvapen neúspěšnou volbou kandidáta na rektora, ale že se osobně nesetkal s negativním hodnocením ohledně volby.

Doc. Bílek na dokreslení uvedl, že má přesně opačnou zkušenost.

Prof. Haasz řekl, aby si senátoři uvědomili, že neúspěšnou volbou se skutečně nic nestalo, horší by byla neúspěšná opakovaná volba. Uvedl, že kdyby měla UK stejný volební řád jako ČVUT, také by se jí nepodařilo kandidáta zvolit.

Petr Gardian vidí pozitivní na neúspěšné volbě to, že studenti se začali o volbu kandidáta na rektora zajímat.

Radek Dobiáš řekl, že se mu nelíbí, že najednou ze všech stran zaznívá přání *zvolme rektora* a že se chyba nehledá v kandidátech, ale v senátu. Neviděl nic špatného na tom, že někteří senátoři v předchozí volbě nevolili, je to jejich svobodná volba. Myslí si, že to nebyla chyba a senát tím vyjádřil svou vůli.

Ing. Zápotocký si myslí, že by to platilo, kdyby senát byl výběrovou komisí profesní, která si může dovolit hodnotit *jednotlivá políčka* kandidátů. Volba kandidáta je sice emotivní, ale nemyslí si, že ho postavení senátora opravňuje říci, že uvedení kandidáti nemají dostatečné vzdělání pro kandidování na funkci rektora. Domnívá se, že neúspěšná volba, a to že se hledal kandidát mimo ČVUT, dává veřejnosti najevo, že na celém ČVUT v akademickém sboru není vhodný kandidát. Myslí si, že je to neúcta k profesorskému sboru. Ing. Zápotocký uvedl, že se rozhodoval podle toho, jak kandidáty zná, jak na něj na ČVUT působili, a také podle toho, co si myslí, že je pro ČVUT v daném okamžiku nejdůležitější. Za nejdůležitější považuje vytvořit komunikaci s akademickou obcí začínající u děkanů. Rektor se musí opírat o profesní tým.

Ing. Granja se ztotožnil s tímto názorem a vyjádřil další podmínku, vlastnost, aby kandidát byl dynamický, byl schopen vnímat daný stav a naslouchat studentům, co si přejí.

Prof. Lábus vyjádřil, že pro něj v rozhodování je důležitá dynamičnost rozvoje u kandidáta, aby měl vizi. Myslí si, že je nutné, aby nový rektor byl schopen vyjádřit vizi jednoznačně, aby byl i dobrý komunikátor. Uvedl, že měl obdobné pořadí jako prof. Hlaváč, ale postupně jak kandidáty poznával, se pořadí měnilo, a posouvá prof. Kučeru za první dva kandidáty. Domnívá se, že tzv. *japonský způsob managementu* by na ČVUT nefungoval.

Prof. Haasz se obrátil k těm senátorům, kterým se kandidáti nezamlouvali, proč nepřivedli

jiné kandidáty, o kterých se domnívají, že by jim lépe vyhovovali. A pokud by byli i pro ostatní senátory přijatelní, nevidí důvod, proč by takový kandidát nemohl být zvolen. Prof. Haasz ale o jiných kandidátech na ČVUT neví, než o těch, kteří se přihlásili.

Prof. Bittnar si myslí, že zde je z důvodů demokratických principů jedna velká vada. Je chybou, že je to volba tajná. Myslí si, že kdyby byla volba veřejným hlasováním, senátoři by se museli postavit a říci, koho volí. Pak by se někteří lidé ani do senátu nehlásili.

Radek Dobiáš uvedl, že ho mrzí, že je považován za toho, kdo nevolil. Sám mezi kandidáty viděl tři, o kterých se domnívá, že by mohli funkci rektora vykonávat a podle toho se zachoval. Myslí si ale, že názor nevolit je legitimní a legální. Podle něj senát nezvolením kandidáta nevyjádřil, že by na ČVUT nebyl vhodný kandidát, ale naznačil, že si myslí, že lidé, kteří mají na to být rektorem, se nepřihlásili. Dále uvedl, že by chtěl, aby se rektorem stal dynamický člověk, aby byl motorem ČVUT, aby se ČVUT nastartovalo. Na závěr svého vystoupení zdůraznil, že chce, aby z jeho vystoupení bylo patrné, že považuje za legitimní nevolit nikoho, pokud se domnívám, že nikdo z kandidátů, kteří se přihlásili není vhodný pro to stát se rektorem.

Jan Zárbynický si myslí, že je na škole řada i mladých lidí, kteří by mohli funkci rektora vykonávat, jen se nepřihlásili. Dále řekl, že podle jeho názoru by role rektora měla spočívat v reprezentaci ČVUT, měl by být schopen delegovat pravomoci, vytvořit si tým, provést restrukturalizaci, zasáhnout koncepčně do chodu fakult, aby poznal ČVUT zevnitř.

Prof. Bíla uvedl, že je na ČVUT spousta negativ a je otázka, zda se na škole najde člověk, který by to všechno zvládl. Dále si myslí, že by bylo dobré říct také něco k pozitivum. Nemyslí si, že nezvolení kandidáta na rektora je chyba senátu, může to být také tím, že takový člověk tady není.

Radek Dobiáš se nedomnívá, že někteří senátoři nevolili proto, že by neměli názor. Pokud by to tak bylo, pak skutečně nemají v senátu co dělat. Dále řekl, že se mu nelíbí rozlišování senátorů na studenty a akademické pracovníky. Podle něj není pravda, že nevoliči byli jen studenti. Uvedl, že jeho snaha o dynamičnost ho vedla k účasti v senátu, myslí si, že by tu měli být lidé, kteří mají snahu posunout ČVUT kupředu.

Doc. Konvalinka připomněl, že se blíží vánoce a že bychom měli být pokorní, zamyslet se nad sebou, zda jsme sami dostatečně excelentní v různých oblastech činností, které máme z titulu našich funkcí v senátu nebo z pracovních poměrů, zda si můžeme dovolit kandidáty z tohoto pohledu takto hodnotit, zda my sami nejsme průměrní nebo jen lehce nadprůměrní a o excelenci se nedá hovořit. Vyzval senátory, aby zkusili se tím pokorně zabývat a nehledali ideálního člověka, který spasí ČVUT. Myslí si, že je to nedůstojné takto hovořit před kandidáty, jako by ani nekandidovali a senát hledal nějakého *supermana*.

Prof. Bittnar navázal na rektora a myslí si, že schopnosti a dynamika ČVUT se rozvíjí od děkanů a rektora. Mrzí ho, že se prof. Witzanymu nepodařilo tuto myšlenku zrealizovat a vidí v tom celý dnešní problém ČVUT. Domnívá se, že by senát měl klást hlavní důraz na to, aby tato komunikace existovala. Myslí si, že vést ČVUT je jako vést velký podnik, nemůže ho vést mnohačlenné kolegium grémium, ale musí ho řídit rektor, děkani a předseda AS, to je lidé, kteří byli zvoleni. Ti nemohou řešit detaily, musí skutečně jen rozhodovat o velmi dobře připravených věcech, které musí připravit prorektoré, kteří musí mít kompetence takové, aby ve jménu rektora to byli schopni prosadit. Myslí si, že posun dopředu bude už tím, že se uvolní atmosféra.

Michal Bačovský vyjádřil údiv nad tím, kde se bere názor, že nevolili studenti, když jsou volby tajné.

Prof. Lábus si myslí, že není jednoduché dělat rektora na ČVUT. Domnívá se, že část senátorů chce dynamický rozvoj ČVUT, ale zároveň cítí, že bez spolupráce děkanů to není možné nebo že se to realizuje velmi těžko. My hledáme člověka, který to dovede a možná že to není problém kandidáta na rektora, ale druhé strany, že je to téměř nemožné.

Rektor prof. Witzany řekl, že komunikace není jednostranná záležitost a myslí si, že jde o to, zda se najde člověk, který bude ochoten se identifikovat se školou a půjde za svou vizí. Přál by mu, aby měl osvědčené děkany, kteří by pochopili, že neustále opakovaný model fakult jako samostatných škol je cesta do pekel. Dosáhnout toho, aby tato škola byla řízená, považuje za těžké úsilí. Přál by svému nástupci, aby komunikace nebyla pouze pasivní respektování toho, co si jednotlivé součásti přejí, aby rektor měl sílu postavit ČVUT jako jednu organizaci. Zdůraznil, že komunikace musí být oboustranná a myslí si, že se mezi kandidáty takto dynamický člověk určitě najde.

Na závěr mimořádného zasedání předseda AS ČVUT poděkoval všem za přítomnost a za příspěvky.

Zapsal: Ing. Milada Koucká
Upravil a z audiozáznamu editoval:
předseda AS ČVUT

Doc. Ing. Jan Bílek, CSc.
předseda AS ČVUT